

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 1ης Μαρτίου 2022 *

«Προσφυγή ακυρώσεως – Απόφαση (ΕΕ) 2020/470 – Παράταση της περιόδου εφαρμογής του δικαιώματος που παρέχεται για οπτικοακουστικές συμπαραγωγές δυνάμει του άρθρου 5 του πρωτοκόλλου πολιτιστικής συνεργασίας της συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφετέρου – Διαδικαστική νομική βάση – Άρθρο 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ – Εφαρμοστέα διαδικασία και εφαρμοστέος κανόνας ψηφοφορίας»

Στην υπόθεση C-275/20,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, που ασκήθηκε στις 23 Ιουνίου 2020,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον J.-F. Brakeland και τις M. Afonso και D. Schaffrin,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από την P. Plaza García και τον B. Driessen,

καθού,

υποστηριζόμενου από:

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους J.-L. Carré και T. Stehelin και τις E. de Moustier και A. Daniel,

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών**, εκπροσωπούμενο από τις K. Bulterman και C. S. Schillemans και τον J. Langer,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, Πρόεδρο, L. Bay Larsen, Αντιπρόεδρο, A. Arabadjiev, A. Prechal, K. Jürimäe, Κ. Λυκούργο, E. Regan, I. Jarukaitis (εισηγητή), I. Ziemele και J. Passer, προέδρους τμήματος, M. Plešič, T. von Danwitz, F. Biltgen, P. G. Xuereb και N. Wahl, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Richard de la Tour

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 28ης Οκτωβρίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την ακύρωση της απόφασης (ΕΕ) 2020/470 του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 2020, όσον αφορά την παράταση της περιόδου του δικαιώματος για οπτικοακουστικές συμπαραγωγές όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 του πρωτοκόλλου πολιτιστικής συνεργασίας της συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφετέρου (ΕΕ 2020, L 101, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

Το πρωτόκολλο πολιτιστικής συνεργασίας

- 2 Το πρωτόκολλο πολιτιστικής συνεργασίας (ΕΕ 2011, L 127, σ. 1418, στο εξής: πρωτόκολλο) της συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφετέρου (ΕΕ 2011, L 127, σ. 6, στο εξής: συμφωνία), προβλέπει στο άρθρο 5, το οποίο φέρει τον τίτλο «Οπτικοακουστικές συμπαραγωγές», ότι στις οπτικοακουστικές συμπαραγωγές εφαρμόζονται τα οικεία συστήματα προώθησης του τοπικού και περιφερειακού πολιτιστικού περιεχομένου (στο εξής: επίμαχο δικαίωμα). Το άρθρο αυτό ορίζει τα εξής:

«[...]

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη, σύμφωνα με την οικεία νομοθεσία τους, διευκολύνουν τις συμπαραγωγές μεταξύ παραγωγών του συμβαλλόμενου μέρους [Ευρωπαϊκή Ένωση] και του συμβαλλόμενου μέρους Κορέα, μεταξύ άλλων, παρέχοντας το [επίμαχο] δικαίωμα στις συμπαραγωγές [...].

[...]

8. α) Το [επίμαχο] δικαίωμα [...] εξασφαλίζεται για τριετή περίοδο ύστερα από την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου. Έπειτα από γνωμοδότηση των εσωτερικών συμβουλευτικών ομάδων, έξι μήνες πριν από τη λήξη της ισχύος, η Επιτροπή Πολιτιστικής Συνεργασίας συνέρχεται με σκοπό να αξιολογήσει τα αποτελέσματα από την εφαρμογή του δικαιώματος σε σχέση με την α[να]βάθμιση της πολιτιστικής πολυμορφίας και την αμοιβαία επωφελή συνεργασία σε συμπαραγωγές.
- β) Το δικαίωμα ανανεώνεται για τριετή περίοδο και στη συνέχεια ανανεώνεται αυτομάτως για περαιτέρω διαδοχικές περιόδους της ίδιας διάρκειας, εκτός εάν ένα συμβαλλόμενο μέρος τερματίσει το δικαίωμα με γραπτή προειδοποίηση τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από την εκπνοή της αρχικής ή οποιασδήποτε επακόλουθης περιόδου. Έξι μήνες πριν από την εκπνοή κάθε ανανεούμενης περιόδου η Επιτροπή Πολιτιστικής Συνεργασίας διενεργεί αξιολόγηση με κριτήρια ανάλογα με εκείνα που περιγράφονται στο στοιχείο α).

[...]»

Η απόφαση 2011/265/ΕΕ

- 3 Η αιτιολογική σκέψη 6 της απόφασης 2011/265/ΕΕ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2010, για την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και την προσωρινή εφαρμογή της συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της αφενός και της Δημοκρατίας της Κορέας αφετέρου (ΕΕ 2011, L 127, σ. 1), έχει ως εξής:

«Σύμφωνα με το άρθρο 218 παράγραφος 7 [ΣΛΕΕ], κρίνεται σκόπιμο το Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] να εξουσιοδοτήσει την Επιτροπή να εγκρίνει ορισμένες περιορισμένες τροποποιήσεις της συμφωνίας. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να προβεί στην περάτωση του [επίμαχου δικαιώματος], εκτός αν η Επιτροπή κρίνει ότι το δικαίωμα πρέπει να συνεχιστεί και αυτό εγκριθεί από το Συμβούλιο, σύμφωνα με μια ειδική διαδικασία που καθίσταται αναγκαία τόσο λόγω του ευαίσθητου χαρακτήρα αυτού του στοιχείου της συμφωνίας όσο και λόγω του γεγονότος ότι η συμφωνία πρέπει να συναφθεί από την Ένωση και τα κράτη μέλη της. [...]»

- 4 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της απόφασης αυτής προβλέπει τα εξής:

«Η Επιτροπή κοινοποιεί [στη Δημοκρατία της] Κορέα[ς] την πρόθεση της Ένωσης να μην παρατείνει την περίοδο του [επίμαχου δικαιώματος] σε συνέχεια της διαδικασίας που ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 8 [του πρωτοκόλλου] εκτός αν, κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, το Συμβούλιο συμφωνήσει τέσσερις μήνες πριν από το τέλος αυτής της περιόδου δικαιώματος να συνεχιστεί το δικαίωμα. Αν το Συμβούλιο συμφωνήσει να συνεχίσει το δικαίωμα, τότε η διάταξη αυτή καθίσταται και πάλι εφαρμοστέα στο τέλος της ανανεωμένης περιόδου δικαιώματος. Για τους συγκεκριμένους σκοπούς λήψης απόφασης σχετικά με τη συνέχιση της περιόδου δικαιώματος, το Συμβούλιο αποφασίζει με ομοφωνία.»

Η εκτελεστική απόφαση 2014/226/ΕΕ

- 5 Με την εκτελεστική απόφαση 2014/226/ΕΕ του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, σχετικά με την παράταση της περιόδου του δικαιώματος για οπτικοακουστικές συμπαραγωγές όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 του πρωτοκόλλου πολιτιστικής συνεργασίας της συμφωνίας

ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφετέρου (ΕΕ 2014, L 124, σ. 25), η περίοδος του επίμαχου δικαιώματος παρατάθηκε για τρία έτη, από την 1η Ιουλίου 2014 έως τις 30 Ιουνίου 2017.

Η απόφαση (ΕΕ) 2015/2169

- 6 Με την απόφαση (ΕΕ) 2015/2169 του Συμβουλίου, της 1ης Οκτωβρίου 2015, για τη σύναψη της συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφετέρου (ΕΕ 2015, L 307, σ. 2), η συμφωνία αυτή εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ένωσης. Η αιτιολογική σκέψη 6 της απόφασης αυτής έχει ταυτόσημο περιεχόμενο με την αιτιολογική σκέψη 6 της απόφασης 2011/265. Επιπλέον, το γράμμα του άρθρου 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 είναι παρόμοιο με εκείνο του άρθρου 4, παράγραφος 1, της απόφασης 2011/265.

Η απόφαση (ΕΕ) 2017/1107

- 7 Με την απόφαση (ΕΕ) 2017/1107 του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2017, για την παράταση του δικαιώματος για συμπαραγωγές όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 του πρωτοκόλλου πολιτιστικής συνεργασίας της συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφετέρου (ΕΕ 2017, L 160, σ. 33), η περίοδος του επίμαχου δικαιώματος παρατάθηκε για τρία έτη, από την 1η Ιουλίου 2017 έως τις 30 Ιουνίου 2020.

Η προσβαλλόμενη απόφαση

- 8 Η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία εκδόθηκε βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169, προβλέπει παράταση της περιόδου εφαρμογής του επίμαχου δικαιώματος για τρία έτη, από την 1η Ιουλίου 2020 έως τις 30 Ιουνίου 2023.

Αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 9 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 10 Το Συμβούλιο ζητεί την απόρριψη της προσφυγής και την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα. Επικουρικώς, σε περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, ζητεί από το Δικαστήριο να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματα της απόφασης αυτής έως ότου θεραπευθούν οι πλημμέλειες που θα έχουν διαπιστωθεί.
- 11 Με αποφάσεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2020, επετράπη στη Γαλλική Δημοκρατία και στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου.

Επί της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 12 Με τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως, η Επιτροπή προβάλλει ότι η χρήση του άρθρου 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 ως νομικής βάσης της προσβαλλόμενης απόφασης αντιβαίνει στις Συνθήκες και στη νομολογία του Δικαστηρίου.
- 13 Προς στήριξη του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο μετέβαλε τον εφαρμοστέο κανόνα ψηφοφορίας και δεν έλαβε υπόψη τα θεσμικά προνόμια του Κοινοβουλίου όσον αφορά την παράταση της εφαρμογής τμήματος διεθνούς συμφωνίας, κάνοντας χρήση της ως άνω νομικής βάσης, στο πλαίσιο της οποίας απαιτείται ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου και αποκλείεται η συμμετοχή του Κοινοβουλίου, αντί να επιλέξει ως διαδικαστική νομική βάση, όπως η Επιτροπή είχε προτείνει, το άρθρο 218, παράγραφος 6, στοιχείο α', σημείο ν, ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει, σε συνδυασμό με το άρθρο 218, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία εντός του Συμβουλίου, κατόπιν εγκρίσεως του Κοινοβουλίου.
- 14 Κατά την Επιτροπή, το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 αποτελεί «παράγωγη νομική βάση» της οποίας η χρήση αντιβαίνει στην αρχή της δοτής αρμοδιότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ καθώς και στην αρχή της θεσμικής ισορροπίας.
- 15 Επιπλέον, κατά το θεσμικό αυτό όργανο, δεν είναι λογικό να απαιτείται ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου για την ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος, ενώ η θέσπισή του αποφασίστηκε με ειδική πλειοψηφία, κατά την έκδοση της απόφασης 2011/265, και η Ένωση αποδέχθηκε, δυνάμει του διεθνούς δικαίου, την κατ' αρχήν αυτόματη ανανέωσή του. Η εφαρμογή ενός αυστηρότερου εσωτερικού κανόνα και η απαίτηση έγκρισης εκ μέρους του Συμβουλίου για την ανανέωση του δικαιώματος αντιβαίνουν στον σκοπό της αυτόματης ανανέωσης που συμφωνήθηκε από τα συμβαλλόμενα μέρη στη συμφωνία και, κατά συνέπεια, δεν συνάδουν με τη νομολογία σχετικά με την υπεροχή των διεθνών συμφωνιών επί του παράγωγου δικαίου της Ένωσης.
- 16 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η Επιτροπή, απαντώντας στην επιχειρηματολογία του Συμβουλίου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται σε «παράγωγη νομική βάση» αλλά στο άρθρο 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ, προσθέτει ότι συμερίζεται την άποψη του Συμβουλίου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως σκοπό την τροποποίηση συμφωνίας, κατά την έννοια της διάταξης αυτής, στο μέτρο που παρατείνει την εφαρμογή διάταξης του πρωτοκόλλου. Εντούτοις, υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 αποτελεί περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι το πρωτόκολλο, το οποίο προβλέπει αυτόματη ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος για διαδοχικές περιόδους ίσης διάρκειας, δεν καθιερώνει καμία διαδικασία για την ανανέωση αυτή και, επομένως, δεν είναι αναγκαία η παροχή εξουσιοδότησης εκ μέρους του Συμβουλίου, προκειμένου η Επιτροπή να εγκρίνει την ανανέωση.
- 17 Επιπλέον, κατά την άποψη της Επιτροπής, οι διαδικαστικοί όροι που συνοδεύουν την εξουσιοδότηση που φέρεται να δόθηκε στην Επιτροπή δεν συνάδουν με το άρθρο 218 ΣΛΕΕ και η χρήση «παράγωγης νομικής βάσης» η οποία απαιτεί ομοφωνία στο πλαίσιο του Συμβουλίου είναι παράνομη.

- 18 Κατά τα λοιπά, το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 δεν παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να εγκρίνει, εξ ονόματος της Ένωσης, τροποποιήσεις στη συμφωνία, κατά την έννοια του άρθρου 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ, αλλά αντικατοπτρίζει απλώς την ίδια εξουσία της Επιτροπής να εξασφαλίσει, στην περίπτωση απόφασης η οποία αντιτίθεται στην ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος, την εξωτερική αντιπροσώπευση της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 17 ΣΕΕ, ενώ το Συμβούλιο διατηρεί την αρμοδιότητα να αποφασίσει την ανανέωση. Συνεπώς, δεν επήλθε πραγματική μεταφορά της εξουσίας λήψης αποφάσεων υπέρ της Επιτροπής, η οποία να εξαρτάται από ειδικούς όρους.
- 19 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από τη Γαλλική Δημοκρατία και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, αμφισβητεί την επιχειρηματολογία της Επιτροπής, υποστηρίζοντας κυρίως ότι η διαδικασία που τηρήθηκε για την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης στηρίζεται στο άρθρο 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ, όπως προκύπτει σαφέστατα από τη ρητή σχετική μνεία στην αιτιολογική σκέψη 6 της απόφασης 2015/2169, και διευκρινίζοντας ότι η διαδικασία αυτή συνάδει με την εν λόγω διάταξη της Συνθήκης ΛΕΕ.
- 20 Ειδικότερα, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι, αφενός, η ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος αποτελεί τροποποίηση ειδικού και ανεξάρτητου τμήματος της συμφωνίας η οποία έγινε με την απλοποιημένη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 8, του πρωτοκόλλου. Συγκεκριμένα, υπό την ιδιότητα του διαπραγματευτή, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να τροποποιήσει το επίμαχο δικαίωμα, καταργώντας το μόλις λήξει η τρέχουσα τριετής περίοδος, και να κοινοποιήσει στη Δημοκρατία της Κορέας την απόφαση αυτή. Αφετέρου, η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 εξαρτά την εξουσιοδότηση που παρέχεται στην Επιτροπή στο πλαίσιο αυτό από έγκυρους όρους.
- 21 Ειδικότερα, όσον αφορά την απαίτηση ομόφωνης απόφασης του Συμβουλίου, το θεσμικό αυτό όργανο υποστηρίζει ότι η ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος αποτελεί παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα κατά τον οποίο το εκάστοτε δικαίωμα καταργείται ελλείψει αντίθετης απόφασης, γεγονός που δικαιολογεί αυστηρότερες προϋποθέσεις.
- 22 Επικουρικώς, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, αν το Δικαστήριο κρίνει ότι η ομοφωνία δεν ήταν δυνατόν να περιλαμβάνεται μεταξύ των όρων για τους οποίους κάνει λόγο το άρθρο 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ, η μόνη πτυχή της οποίας το κύρος θα θιγόταν θα ήταν ακριβώς η υποχρέωση λήψης απόφασης με ομοφωνία. Εντούτοις, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν ομόφωνη, κατά λογική αναγκαιότητα έχει συγκεντρωθεί υπέρ της και η ειδική πλειοψηφία και, επομένως, κατά την άποψη του θεσμικού αυτού οργάνου, έχει εκδοθεί εγκύρως.
- 23 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, το Συμβούλιο αντικρούει, πρώτον, το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το επίμαχο δικαίωμα δύναται να ανανεωθεί από την Ένωση χωρίς εσωτερική διαδικασία στην περίπτωση που πρόθεση της Επιτροπής είναι η ανανέωσή του, ενώ, αντιθέτως, για την κατάργησή του απαιτείται διαδικασία λήψης απόφασης. Κατά την άποψη του Συμβουλίου, η αυτοδίκαιη ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος όσον αφορά έκαστο των συμβαλλόμενων μερών στη συμφωνία δεν μπορεί, στην πραγματικότητα, να αποκλείσει κάθε είδος εσωτερικής διαδικασίας λήψης αποφάσεων, δεδομένου ότι είναι αναγκαία η λήψη απόφασης ανά τρία έτη σύμφωνα με τις κατάλληλες εσωτερικές διαδικασίες, λαμβανομένου υπόψη του περιορισμού της διάρκειας του επίμαχου δικαιώματος σε τρία έτη. Η μη τήρηση των εσωτερικών διαδικασιών λήψης απόφασης θίγει κατά το Συμβούλιο την αυτονομία της έννομης τάξης της Ένωσης και τη θεσμική ισορροπία που προέβλεψαν οι συντάκτες των Συνθηκών.

- 24 Το Συμβούλιο θεωρεί ότι το άρθρο 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ αποτελεί κατάλληλη νομική βάση για τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169. Επισημαίνει, ειδικότερα, ότι το άρθρο 5, παράγραφος 8, του πρωτοκόλλου πολιτιστικής συνεργασίας καθιερώνει μια απλοποιημένη διαδικασία για την τροποποίηση του πρωτοκόλλου, προβλέποντας σιωπηρή συγκατάθεση για την ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος και προηγούμενη κοινοποίηση για την κατάργησή του.
- 25 Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει μια διαδικασία η οποία στηρίζεται στο άρθρο 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ και ότι, κατά συνέπεια, η Επιτροπή κακώς υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο στήριξε την απόφαση αυτή σε νομική βάση που δεν προβλέπεται από τη Συνθήκη ΛΕΕ. Πρώτον, κατά την άποψη της Γαλλικής Δημοκρατίας, οι λεπτομερείς κανόνες για την ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος εμπίπτουν στις περιπτώσεις όπου εφαρμόζεται η διάταξη αυτή της Συνθήκης ΛΕΕ. Ειδικότερα, αφενός, η ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος επεκτείνει το χρονικό διάστημα εφαρμογής των σχετικών με αυτό ρυθμίσεων, οι οποίες αποτελούν αυτοτελές συστατικό στοιχείο του πρωτοκόλλου, και, αντιστρόφως, η μη ανανέωση του δικαιώματος έχει κατ' ουσίαν ως αποτέλεσμα να μην παράγουν οι ρυθμίσεις αυτές κανένα έννομο αποτέλεσμα. Συνεπώς, η ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος αποτελεί τροποποίηση του πρωτοκόλλου.
- 26 Αφετέρου, η αυτόματη ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος, ελλείψει ρητής σχετικής πρόβλεψης, εμπίπτει, κατά το κράτος μέλος αυτό, στην κατηγορία των ρυθμίσεων που αποκλίνουν από τη διαδικασία αναθεώρησης που προβλέπει το κοινό δίκαιο των διεθνών συμφωνιών, της οποίας συνιστά απλοποίηση.
- 27 Δεύτερον, η Γαλλική Δημοκρατία εκτιμά ότι ο μηχανισμός που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 συνιστά ορθή εφαρμογή του άρθρου 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ, καθόσον προβλέπει ότι το Συμβούλιο πρέπει να εγκρίνει την απόφαση της Επιτροπής να μην κοινοποιήσει την κατάργηση του επίμαχου δικαιώματος. Ως προς το ζήτημα αυτό, η Γαλλική Δημοκρατία παρατηρεί ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 παρέχει στην Επιτροπή πραγματική εξουσία λήψης αποφάσεων όσον αφορά την επιλογή που γίνεται ανά τριετία, εξαρτώντας ταυτόχρονα την εξουσιοδότηση αυτή από ειδικούς όρους, κατά την έννοια του άρθρου 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ. Ο περιορισμός αυτός είναι θεμιτός, δεδομένου ότι η τελευταία διάταξη αποτελεί παρέκκλιση από το άρθρο 218, παράγραφοι 5, 6 και 9, ΣΛΕΕ και η ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος συγκαταλέγεται μεταξύ των πράξεων με τις οποίες χαράσσονται οι πολιτικές της Ένωσης και διαμορφώνεται η εξωτερική πολιτική της. Η χρήση της ομοφωνίας αποτελεί απλώς και μόνον έναν όρο για την έγκριση εκ μέρους του Συμβουλίου της επιλογής της Επιτροπής να μην αντιταχθεί στην ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος και ο νόμιμος ή μη χαρακτήρας του δεν επηρεάζει το κύρος της απαίτησης περί παροχής της έγκρισης αυτής.
- 28 Τρίτον και τελευταίον, η Γαλλική Δημοκρατία εκθέτει ότι, εν πάση περιπτώσει, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αυτονομίας της έννομης τάξης της Ένωσης, δεν είναι δυνατή η ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος χωρίς πράξη της Ένωσης η οποία να την προβλέπει ειδικά, ανεξαρτήτως του αν η ρητή αυτή ανανέωση είναι αναγκαία στη διεθνή έννομη τάξη.
- 29 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δηλώνει ότι συμφωνεί απόλυτα με τη θέση και τα επιχειρήματα του Συμβουλίου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 30 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι αυτή εκδόθηκε βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169, το οποίο προβλέπει μεταξύ άλλων, όπως και το άρθρο 4, παράγραφος 1, της απόφασης 2011/265, ότι η Επιτροπή κοινοποιεί στη Δημοκρατία της Κορέας την πρόθεση της Ένωσης να μην παρατείνει την περίοδο εφαρμογής του επίμαχου δικαιώματος, εκτός αν, κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, το Συμβούλιο αποφασίσει με ομοφωνία τέσσερις μήνες πριν από το τέλος αυτής της περιόδου να συνεχιστεί η εφαρμογή του.
- 31 Προς στήριξη του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή προβάλλει ότι το Συμβούλιο, θεμελιώνοντας την προσβαλλόμενη απόφαση στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169, χρησιμοποίησε παρανόμως «παράγωγη νομική βάση».
- 32 Ως προς το ζήτημα αυτό, υπενθυμίζεται ότι οι κανόνες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνεται η βούληση των θεσμικών οργάνων της Ένωσης προβλέπονται από τις Συνθήκες και είναι δεσμευτικοί τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ίδια τα θεσμικά όργανα. Μόνον οι Συνθήκες μπορούν, σε ειδικές περιπτώσεις, να εξουσιοδοτούν ένα θεσμικό όργανο να τροποποιεί διαδικασία λήψεως αποφάσεως την οποία αυτές θεσπίζουν. Επομένως, τυχόν αναγνώριση υπέρ θεσμικού οργάνου της δυνατότητας να δημιουργεί νέες νομικές βάσεις με διατάξεις του παράγωγου δικαίου, ανεξαρτήτως αν κατ' αυτόν τον τρόπο οι προϋποθέσεις της διαδικασίας εκδόσεως μιας πράξεως γίνονται πιο αυστηρές ή πιο ελαστικές, θα ισοδυναμούσε με απονομή στο συγκεκριμένο όργανο μιας νομοθετικής εξουσίας πέραν των ορίων τα οποία θέτουν οι Συνθήκες. Επιπλέον, θα σήμαινε ότι παρέχεται σε αυτό το θεσμικό όργανο η δυνατότητα να παραβιάζει την αρχή της θεσμικής ισορροπίας, κατά την οποία κάθε θεσμικό όργανο πρέπει να ασκεί τις αρμοδιότητές του σεβόμενο τις αρμοδιότητες των άλλων (πρβλ. αποφάσεις της 6ης Μαΐου 2008, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-133/06, EU:C:2008:257, σκέψεις 54 έως 57, και της 22ας Σεπτεμβρίου 2016, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-14/15 και C-116/15, EU:C:2016:715, σκέψη 47).
- 33 Εν προκειμένω, από την αιτιολογική σκέψη 6 της απόφασης 2015/2169 προκύπτει ότι η διαδικασία λήψης αποφάσεων που προβλέπεται στο άρθρο της 3, παράγραφος 1, έχει ως νομική βάση το άρθρο 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι, όπως αναφέρει η εν λόγω αιτιολογική σκέψη, σύμφωνα με την ως άνω διάταξη της Συνθήκης ΛΕΕ κρίνεται σκόπιμο το Συμβούλιο να εξουσιοδοτήσει την Επιτροπή να εγκρίνει ορισμένες περιορισμένες τροποποιήσεις της συμφωνίας, η δε Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να προβεί στην περάτωση του επίμαχου δικαιώματος, εκτός αν κρίνει ότι το δικαίωμα πρέπει να συνεχιστεί και αυτό εγκριθεί από το Συμβούλιο σύμφωνα με μια ειδική διαδικασία που καθίσταται αναγκαία τόσο λόγω του ευαίσθητου χαρακτήρα αυτού του στοιχείου της συμφωνίας όσο και λόγω του γεγονότος ότι η συμφωνία πρέπει να συναφθεί από την Ένωση και τα κράτη μέλη της.
- 34 Κατά συνέπεια, ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Επιτροπή θα πρέπει να απορριφθεί αν η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 και τέθηκε σε εφαρμογή με την προσβαλλόμενη απόφαση, αφενός, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ και, αφετέρου, συνάδει προς το άρθρο 218 ΣΛΕΕ κατά το μέτρο που προβλέπει ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου για την ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος.
- 35 Το άρθρο 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ προβλέπει ότι, κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 5, 6 και 9 του άρθρου αυτού, το Συμβούλιο μπορεί, κατά τη σύναψη συμφωνίας, να εξουσιοδοτεί τον διαπραγματευτή να εγκρίνει εξ ονόματος της Ένωσης τις τροποποιήσεις της συμφωνίας, εφόσον

η συμφωνία προβλέπει ότι οι τροποποιήσεις αυτές πρέπει να θεσπισθούν με απλοποιημένη διαδικασία ή μέσω οργάνου που συνιστάται με την εν λόγω συμφωνία. Επιπλέον, η ως άνω διάταξη προβλέπει ότι το Συμβούλιο μπορεί να εξαρτά την εξουσιοδότηση αυτή από ειδικούς όρους.

- 36 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξετασθεί, πρώτον, αν το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εγκρίνει τροποποίηση του πρωτοκόλλου εξ ονόματος της Ένωσης και αν το πρωτόκολλο προβλέπει ότι η τροποποίηση αυτή πρέπει να θεσπισθεί με απλοποιημένη διαδικασία ή μέσω οργάνου που συνιστάται με τη συμφωνία ή με το πρωτόκολλο.
- 37 Όσον αφορά, αφενός, το ζήτημα αν το Συμβούλιο εξουσιοδοτεί με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 την Επιτροπή να εγκρίνει εξ ονόματος της Ένωσης τροποποίηση του πρωτοκόλλου, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο του 5, παράγραφος 8, στοιχεία α' και β', τα συμβαλλόμενα μέρη στη συμφωνία και, κατ' επέκταση, στο πρωτόκολλο οφείλουν ανά τριετία και κατόπιν αξιολόγησης από την Επιτροπή Πολιτιστικής Συνεργασίας, που συγκροτείται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου, να εκδηλώσουν την πρόθεσή τους όσον αφορά την ανανέωση ή μη του δικαιώματος για νέα τριετή περίοδο.
- 38 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 προβλέπει ως προς το ζήτημα αυτό εσωτερική διαδικασία της Ένωσης, παρέχοντας εξουσία στην Επιτροπή, κατά το πέρας κάθε τριετούς περιόδου, να μην ανανεώσει το επίμαχο δικαίωμα ή, αν εκτιμά ότι το δικαίωμα αυτό πρέπει να ανανεωθεί, να υποβάλει σχετική πρόταση στο Συμβούλιο πριν από τη λήξη κάθε περιόδου. Πλην όμως, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 60 των προτάσεων του, η μη ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος ισοδυναμεί με κατάργηση δικαιώματος το οποίο θεσπίζεται με το πρωτόκολλο και το οποίο ανανεώνεται κατ' αρχήν σιωπηρά και αυτοδικαίως ανά τριετία, με αποτέλεσμα η κατάργηση αυτή να πρέπει να θεωρηθεί ως τροποποίηση του πρωτοκόλλου.
- 39 Ως εκ τούτου, μολονότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι μια απόφαση όπως η προσβαλλόμενη, η οποία έχει ως σκοπό να ανανεώσει το επίμαχο δικαίωμα για περίοδο τριών ετών, αποσκοπεί αυτή καθαυτήν στην τροποποίηση του πρωτοκόλλου, εντούτοις η διαδικασία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 που πρέπει να τηρηθεί για την έκδοση τέτοιας απόφασης εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εξετάζει ανά τρία έτη αν πρέπει το επίμαχο δικαίωμα να ανανεωθεί ή μη, να αποφασίζει μόνη αυτή τη μη ανανέωσή του ή να υποβάλει πρόταση στο Συμβούλιο για την ανανέωσή του. Συνεπώς, μέσω της διαδικασίας αυτής εξουσιοδοτείται η Επιτροπή να λαμβάνει αποφάσεις σχετικά με την τροποποίηση του πρωτοκόλλου.
- 40 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169, το οποίο θέτει σε εφαρμογή η προσβαλλόμενη απόφαση, αποτελεί όντως εξουσιοδότηση του Συμβουλίου προς την Επιτροπή, κατά τη σύναψη της συμφωνίας και κατ' επέκταση κατά τη σύναψη του πρωτοκόλλου της, να εγκρίνει εξ ονόματος της Ένωσης «τροποποιήσεις της συμφωνίας» κατά την έννοια του άρθρου 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ.
- 41 Όσον αφορά, αφετέρου, το ζήτημα αν το πρωτόκολλο προβλέπει ότι οι τροποποιήσεις του πρέπει να θεσπισθούν με απλοποιημένη διαδικασία ή μέσω οργάνου που συνιστάται με τη συμφωνία ή με το ίδιο το πρωτόκολλο, όπως απαιτεί το άρθρο 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 5, παράγραφος 8, στοιχεία α' και β', του πρωτοκόλλου δεν παρέχει στην Επιτροπή Πολιτιστικής Συνεργασίας εξουσία τροποποίησης του πρωτοκόλλου, αλλά της αναθέτει απλώς τη διενέργεια αξιολογήσεων όσον αφορά τα αποτελέσματα της εφαρμογής του επίμαχου

δικαιώματος, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 37 της παρούσας απόφασης. Αντιθέτως, η διάταξη αυτή όντως προβλέπει απλοποιημένη διαδικασία κατά το μέτρο που, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 67 των προτάσεων του, για τη λήξη της ισχύος του δικαιώματος αρκεί σχετική έγγραφη κοινοποίηση εκ μέρους ενός συμβαλλόμενου μέρους η οποία πρέπει να γίνει τρεις μήνες πριν από τη λήξη της αρχικής ή των μεταγενέστερων περιόδων, ελλείψει δε τέτοιας κοινοποίησης το επίμαχο δικαίωμα ανανεώνεται αυτομάτως.

- 42 Εξάλλου, πρέπει να προστεθεί ότι οι κανόνες του άρθρου 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 μπορούν να θεωρηθούν ως χρήση της δυνατότητας που έχει το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ να εξαρτά την εξουσιοδότηση προς την Επιτροπή από ειδικούς όρους, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή της απόφασης 2015/2169 επιβάλλει στην Επιτροπή, αν εκτιμά ότι δεν πρέπει να λήξει η ισχύς του επίμαχου δικαιώματος, αλλά ότι αυτό πρέπει να ανανεωθεί, να υποβάλει σχετική πρόταση στο Συμβούλιο τέσσερις μήνες πριν από τη λήξη της τρέχουσας περιόδου.
- 43 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η διαδικασία που θεσπίζεται με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 και τέθηκε σε εφαρμογή με την προσβαλλόμενη απόφαση, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ και, συνεπώς, δεν ήταν αναγκαίο για την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης να τηρηθεί η διαδικασία του άρθρου 218, παράγραφος 6, στοιχείο α', ΣΛΕΕ.
- 44 Όσον αφορά, δεύτερον, το ζήτημα αν η διαδικασία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 συνάδει με το άρθρο 218 ΣΛΕΕ κατά το μέτρο που στο πλαίσιο της απαιτείται ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου για την ανανέωση του επίμαχου δικαιώματος, επισημαίνεται ότι το άρθρο 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ δεν προβλέπει κανέναν κανόνα ψηφοφορίας για τη λήψη εκ μέρους του Συμβουλίου αποφάσεων για τις οποίες το ίδιο, στο πλαίσιο εξουσιοδότησης που παρέσχε βάσει της διάταξης αυτής στην Επιτροπή, έχει διατηρήσει την αρμοδιότητά του.
- 45 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο εφαρμοστέος κανόνας ψηφοφορίας πρέπει να καθορίζεται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση βάσει του άρθρου 218, παράγραφος 8, ΣΛΕΕ. Λαμβανομένης υπόψη της χρήσης, αφενός, της φράσης «[κ]αθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας», στο πρώτο εδάφιο της διατάξεως αυτής, και, αφετέρου, της λέξης «[ω]στόσο», στην αρχή του δεύτερου εδαφίου της εν λόγω διατάξεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι, κατά γενικό κανόνα, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία και ότι μόνο στις περιπτώσεις που μνημονεύονται στο δεύτερο εδάφιο αποφασίζει με ομοφωνία. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο εφαρμοστέος κανόνας ψηφοφορίας πρέπει να καθορίζεται ανάλογα με το αν η εκάστοτε συγκεκριμένη περίπτωση εμπίπτει ή όχι στις περιπτώσεις που μνημονεύονται στο εν λόγω δεύτερο εδάφιο του άρθρου 218, παράγραφος 8, ΣΛΕΕ [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2021, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συμφωνία με την Αρμενία), C-180/20, EU:C:2021:658, σκέψη 29].
- 46 Ειδικότερα, η πρώτη και μόνη κρίσιμη εν προκειμένω περίπτωση ως προς την οποία το άρθρο 218, παράγραφος 8, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ απαιτεί να αποφαινεται το Συμβούλιο με ομοφωνία είναι εκείνη στην οποία η συμφωνία αφορά τομέα για τον οποίο απαιτείται ομοφωνία για την έκδοση πράξεως της Ένωσης, οπότε στην περίπτωση αυτή θεμελιώνεται σύνδεσμος μεταξύ της ουσιαστικής νομικής βάσεως της αποφάσεως που λαμβάνεται δυνάμει του εν λόγω άρθρου και του εφαρμοστέου για την έκδοσή της κανόνα ψηφοφορίας [πρβλ. απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2018, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συμφωνία με το Καζαχστάν), C-244/17, EU:C:2018:662, σκέψη 29].

- 47 Ο σύνδεσμος ο οποίος θεμελιώνεται με τον τρόπον αυτόν μεταξύ της ουσιαστικής νομικής βάσεως των αποφάσεων που λαμβάνονται στο πλαίσιο ορισμένης συμφωνίας και του εφαρμοστέου για την έκδοση των αποφάσεων αυτών κανόνα ψηφοφορίας συμβάλλει στην ευθυγράμμιση των διαδικασιών που αφορούν την εσωτερική δράση της Ένωσης με εκείνες που αφορούν την εξωτερική δράση της, τηρουμένης της θεσμικής ισορροπίας που προέβλεψαν οι συντάκτες των Συνθηκών [πρβλ. απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2018, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συμφωνία με το Καζαχστάν), C-244/17, EU:C:2018:662, σκέψη 30].
- 48 Η συμμετρία αυτή πρέπει επίσης να διασφαλίζεται και όταν εκδίδεται απόφαση η οποία αφορά τροποποίηση συμφωνίας, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ.
- 49 Δεδομένου ότι το επίμαχο δικαίωμα δεν εμπίπτει σε τομέα για τον οποίο απαιτείται ομοφωνία στο Συμβούλιο για την έκδοση πράξης της Ένωσης, η διαδικασία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της απόφασης 2015/2169 δεν συνάδει, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Συμβούλιο, με το άρθρο 218 ΣΛΕΕ, κατά το μέτρο που στο πλαίσιό της απαιτείται ομοφωνία. Ο εφαρμοστέος κανόνας ψηφοφορίας για την έκδοση αποφάσεων όπως η προσβαλλόμενη είναι επομένως ο προβλεπόμενος στο άρθρο 218, παράγραφος 8, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ήτοι ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία εντός του Συμβουλίου.
- 50 Δεδομένου ότι η αιτιολογική σκέψη 6 της απόφασης 2015/2169 αναφέρει ότι η παράταση του δικαιώματος εγκρίνεται από το Συμβούλιο σύμφωνα με μια ειδική διαδικασία που καθίσταται αναγκαία τόσο λόγω του ευαίσθητου χαρακτήρα αυτού του στοιχείου της συμφωνίας όσο και λόγω του γεγονότος ότι η συμφωνία πρέπει να συναφθεί από την Ένωση και τα κράτη μέλη της, πρέπει να προστεθεί, αφενός, ότι ο ευαίσθητος χαρακτήρας του εκάστοτε συγκεκριμένου τομέα δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη θέσπιση παράγωγης νομικής βάσης η οποία να καθιερώνει ειδική διαδικασία (πρβλ. απόφαση της 6ης Μαΐου 2008, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-133/06, EU:C:2008:257, σκέψη 59). Αφετέρου, οι δικαιολογητικοί αυτοί λόγοι δεν παρέχουν στο Συμβούλιο τη δυνατότητα να απαλλαγεί από την υποχρέωση τήρησης των κανόνων ψηφοφορίας του άρθρου 218 ΣΛΕΕ (πρβλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2015, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-28/12, EU:C:2015:282, σκέψη 55), ούτε, ειδικότερα, να παρεκκλίνει από αυτούς στο πλαίσιο των ειδικών όρων από τους οποίους μπορεί να εξαρτήσει την εξουσιοδότηση προς τον διαπραγματευτή δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ.
- 51 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η Επιτροπή πρέπει να γίνει δεκτός και, κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Επί της διατήρησης των αποτελεσμάτων της προσβαλλόμενης απόφασης

- 52 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο, σε περίπτωση που ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, να διατηρήσει σε ισχύ τα αποτελέσματά της έως ότου θεραπευθούν οι πλημμέλειες που θα έχουν διαπιστωθεί.
- 53 Κατά το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο προσδιορίζει, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, τα αποτελέσματα ακυρωθείσας πράξεως που θεωρούνται οριστικά.
- 54 Συναφώς, από τη νομολογία του Δικαστηρίου συνάγεται ότι, για λόγους που άπτονται της ασφάλειας δικαίου, τα αποτελέσματα ακυρωθείσας πράξεως πρέπει να διατηρούνται ιδίως σε περίπτωση που η ακύρωση θα συνεπαγόταν κατά τρόπο άμεσο σοβαρές αρνητικές συνέπειες για

τα πρόσωπα που αφορά η πράξη [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2021, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συμφωνία με την Αρμενία), C-180/20, EU:C:2021:658, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 55 Εν προκειμένω, η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης χωρίς ταυτόχρονη διατήρηση σε ισχύ των αποτελεσμάτων της θα μπορούσε να θέσει υπό αμφισβήτηση τη δέσμευση της Ένωσης όσον αφορά την παράταση της περιόδου εφαρμογής του επίμαχου δικαιώματος για τρία έτη, από την 1η Ιουλίου 2020 έως τις 30 Ιουνίου 2023, και, κατά συνέπεια, θα μπορούσε να παρεμβάλει προσκόμματα στην ορθή εκτέλεση της συμφωνίας με τη Δημοκρατία της Κορέας [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2021, Επιτροπή κατά Συμβουλίου (Συμφωνία με την Αρμενία), C-180/20, EU:C:2021:658, σκέψη 63 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 56 Επομένως, για λόγους ασφάλειας δικαίου, πρέπει να διατηρηθούν σε ισχύ τα αποτελέσματα της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία ακυρώνεται με την παρούσα απόφαση, έως ότου θεραπευθούν οι πλημμέλειες λόγω των οποίων ακυρώθηκε.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 57 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του Συμβουλίου στα δικαστικά έξοδα και το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει αυτό να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.
- 58 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Κατά συνέπεια, η Γαλλική Δημοκρατία και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση (ΕΕ) 2020/470 του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 2020, όσον αφορά την παράταση της περιόδου του δικαιώματος για οπτικοακουστικές συμπαραγωγές όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 του πρωτοκόλλου πολιτιστικής συνεργασίας της συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Κορέας, αφετέρου.**
- 2) Διατηρεί σε ισχύ τα αποτελέσματα της απόφασης 2020/470 έως ότου θεραπευθούν οι πλημμέλειες λόγω των οποίων ακυρώθηκε.**
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.**
- 4) Η Γαλλική Δημοκρατία και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

(υπογραφές)